

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1924

ΑΡΙΘ 45

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Τὸ ἔδαφος, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἐβλάστησεν, ἠὲ ξήθη καὶ ὀγκοῦται τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα, εἶνε τὸ ὑλικόν, τὸ οἰκονομικὸν ἔδαφος. Ἀνεκάθεν ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ κοινωνίᾳ ὑπῆρχεν ἀνισότης ἐν τῇ καρπώσει καὶ ἀπολαύσει τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, διότι ἐκ λόγων ποικίλων οἱ μὲν ἠδυνήθησαν νὰ καταστοῦν πλούσιοι, οἱ δὲ διὰ διαφόρους ἐπ' ἴσης λόγους ἦσαν καὶ ἀπέμειναν πτωχοί.

Τὰς ἐννοίας ὁμοῦ τοῦ πλούτου καὶ τῆς πτωχείας δὲν πρέπει νὰ ἐκλαμβάνωμεν ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον κοινὴν ἐκδοχὴν των. Ἐὰν εἰς χρόνους παλαιότερους ὁ πλοῦτος ἦτο πραγματικῶς συγκεντρωμένος εἰς χεῖρας πολὺ ὀλίγων, καὶ πτωχὸς ἐσήμαινε τὸν ἐνδεῆ τῶν ἀπαραιτήτως ἀναγκαίων διὰ μίαν στοιχειωδῶς ἀνθρωπίνην ζωὴν, σήμερον ὁ παλαιὸς αὐστηρῶς ἀριστοκρατικὸς πλοῦτος διηπλώθη εἰς τόσον πολλοὺς καὶ περὶ τόσων πτωχῶν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι γνωρίζουσι καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν εὐμάρειαν—κατὰ τὴν σύγχρονον μάλισιαν ἐποχὴν—, ὥστε ἡ τοῦ παλαιότερου κοινωνικοῦ προβλήματος ἐννοία μετετοπίσθη ἀπὸ τῆς ἀνεχείας εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἀναγκῶν· τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα σήμερον καταντᾷ νὰ εἶνε ὄχι ἡ ἐνδεια τῶν πτωχῶν, ἀλλ' ὁ παρὰ τῷ ἐργατικῷ κόσμῳ πολλαπλασιασμὸς τῶν ἀναγκῶν του, διότι ὁ κόσμος οὗτος περισσότερα ἔμαθε, περισσότερον αἰσθάνεται καὶ περισσότερα θέλει.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ γεγονός ἀνεκάθεν ἦτο καὶ εἶνε ἡ ἀνισότης ἢ οἰκονομική ἢ ὑπαρξίς πλουσίων καὶ πτωχῶν, ἀδιάφορον ἂν οἱ μὲν πρῶτοι εἶνε διαρκῶς ἐμμέριμοι ἢ ζῶσι ματαιόσχολοι καὶ ἀργὸν καὶ ἄγονον βίον, οἱ δὲ δεῦτεροι ἀκαταπαύστως βαναυσουργοῦν ἢ ἐξ ὀκνηρίας καὶ ἀβελτηρίας ἐν ἀεργίᾳ μαραινούνται. Βεβαίως ἡ τάξις τῶν ἀργοσχόλων ἐπιπολαίων πλουσίων καὶ ἡ τῶν ἐξ ὀκνηρίας ἀέργων πτωχῶν ἔχουν πολλὰ τὰ κοινὰ καὶ ἕκα-

τέρα ὑπέχει ἴσας εὐθύνas διὰ τὴν σημερινὴν ὀξύτητα τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος, διότι ἀμφοτέρωθεν δὲν τρέφουν τὸν πρόποντα σεβασμὸν πρὸς τὴν ἐργασίαν. Τὸ γεγονός ὁμοῦ εἶνε ὅτι, οὕτως ἢ ἄλλως, ἡ τάξις τῶν οἰωνόηποτε λεγομένων πτωχῶν διατελεῖ ἐν ἀναβρασμῷ, διότι εἶνε δυσηρεστημένη ἐκ τῆς ἀπέναντί της πλεονεκτικῆς ὑπάρξεως τῆς τάξεως τῶν πλουσίων.

Ἡ δυσαρέσκεια αὕτη τῆς τάξεως τῶν πτωχῶν ἐγέννησε τὴν οἰκονομικὴν μορφήν τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος, ἢ μᾶλλον ἐνεφάνισε τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα ὡς πρόβλημα οἰκονομικὸν ἐπὶ βάσεως ἠθικῆς-ἀνθρωπιστικῆς κατὰ τὸν ἀκόλουθον συλλογισμόν: Πάντες οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἴσοι καὶ ἔχουν ἅρα τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς ζωῆς, ἢ μᾶλλον τῆς εὐζωίας. Πᾶν ὅ,τι δὲν εἶνε κοινωφελές, ὅ,τι δὲν συντελεῖ εἰς τὴν εὐζωίαν πάντων ὁμοῦ καὶ, ἅρα, ἐνὸς ἐκάστου, εἶνε κακὸν καὶ ἀπόβλητον. Ὁ πλοῦτος ὠφελεῖ καὶ προάγει μόνον τὸν κάτοχόν του, γινόμενος αἰτία οὐ μόνον οἰκονομικῆς, ἀλλὰ καὶ ἠθικῆς ἀνισότητος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἐφ' ὅσον οἱ ἰσχυροὶ πλούσιοι περιφρονοῦν καὶ ἀδικοῦν τοὺς πτωχοὺς. Ὁ πλοῦτος ἅρα εἶνε ἀπόβλητος καὶ καταργητός. Ἐπειδὴ δὲ προέρχεται ἐκ τοῦ δικαίου τῆς ἀτομικῆς ιδιοκτησίας, δεόν νὰ καταργηθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀτομικῶς κτᾶσθαι καὶ ἔχειν, δεόν νὰ θεσπισθῇ ἢ κοινοκτημοσύνη, ἵνα ἐπέλθῃ ἡ οἰκονομικὴ μεταξὺ πάντων ἰσότης καὶ ἡ τῶν πάντων ἐξ ἴσου συμμετοχὴ εἰς τὴν εὐζωίαν.

Ἐν τῇ κοινωνιστικῇ λοιπὸν ἰδεολογίᾳ ὁ λίθος τοῦ ἀναθέματος ῥίπτεται κατὰ τοῦ πλούτου, ἢ, κυριολεκτικώτερον, κατὰ τῶν πλουσίων, ἐφ' ὅσον ὁ μὲν πλοῦτος ἐκτιμᾶται ἀπὸ τῆς ἐπόψεως τῆς κοινῆς ὠφελείας του, οἱ δὲ πλούσιοι κηρύσσονται ὡς αἱ ἀναλώμασι τῶν πτωχῶν ἐγωϊστικῶς παχυνόμενοι βδέλλαι. Καὶ οἱ κοινωνισταὶ οἰονεὶ ἐπαναλαμβάνουν παλαιὸν τοῦ Ἰωβ παράπονον περὶ τῆς ἀνινομίας τῶν ἐν ἀσεβείᾳ πλουτούντων: «Διατί ἀσεβεῖς ζῶσι, πεπαλαίονται δὲ ἐν πλούτῳ; Οἱ οἴκοι αὐτῶν εὐθυνοῦσι, φόβος

δὲ οὐδαμοῦ, μάστιξ δὲ παρὰ Κυρίου οὐκ ἔσιν ἐπ' αὐτοῖς. Ἡ βοῦς αὐτῶν οὐκ ὤμοτόκησε, διεσώθη δὲ αὐτῶν ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ οὐκ ἔσφαλε, μένουσι δὲ ὡς πρόβατα αἰώνια, τὰ δὲ παιδιά αὐτῶν προσπαίζουσιν... Συνετέλεσαν ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον αὐτῶν, ἐν δὲ ἀναπαύσει ἄδου ἐκοιμήθησαν... Οὗτος ἀποθάνεται ἐν κράτει ἀπλοσύνης αὐτοῦ, ὅλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐθηνῶν, τὰ δὲ ἔγκατα αὐτοῦ πλήρη στέατος, μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχεῖται· ὁ δὲ (πτωχός), τελευτῆ ἀπὸ πικρίας ψυχῆς, οὐ φαγὼν οὐδὲν ἀγαθόν...». «Πλουσίου σφαλέντος—λέγει χαρακτηριστικῶς καὶ ὁ Σειράχ—, πολλοὶ ἀντιλήπτορες· ἐλάλησεν ἀπόρητα, καὶ ἐδικαίωσαν αὐτόν· ταπεινὸς ἔσφαλε, καὶ προσεπετίμησαν αὐτῷ· ἐφθέγγατο σύνεσιν, καὶ οὐκ ἐδόθη αὐτῷ τόπος. Πλούσιος ἐλάλησε, καὶ πάντες ἐσίγησαν· καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ ἀνύψωσαν ἕως τῶν νεφελῶν· πτωχὸς ἐλάλησε, καὶ εἶπαν· τίς οὗτος; Καὶ προσκόψη, προσανατρέψουσιν αὐτόν».

Ἄλλὰ τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος ἡ κυρία πηγή δὲν εἶνε οικονομική, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἠθική, εἰς τὴν ἀντίληψιν δὲ ταύτην βοηθεῖ ἡμᾶς τὰ μάλιστα ἢ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Χριστοῦ περὶ τῶν πλουσίων καὶ τῶν πτωχῶν διήκουσα περὶ αὐτοῦ ἰδέα.

Η

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἄρειθ } Πρωτ. 1134 Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαρτίου 1924
} Διεκπ. 625

ΠΡὸς τὸν ἱερόν κληρὸν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἀθηνῶν,

Δι' ἐπανειλημμένων Ἐγκυκλίων καὶ προφορικών συστάσεων ὑπεδείξαμεν εἰς τὸν Κλήρον τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἀποχῆς ἀπὸ πάσης οἰασθήποτε ἀναμίξεως εἰς τὰ ξένα ἐντελῶς πρὸς τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ ἐν τῇ κοινωνίᾳ πολιτικὰ ζητήματα. Εὐτυχῶς δὲ ἡ Ἐκκλησία διτηρήθη ὑπεράνω τῶν συνταρασσόντων τὴν φιλότιν ἡμῶν Πατρίδα τοιούτων ζητημάτων, διὰ τῆς ἀξιεπαίνου στάσεως τοῦ Κλήρου, ὅστις δέον νὰ εἶναι εἰρηνοποιὸς παραστάτης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἠθικὸς ἀντιλήπτορ. Εἶναι ἀνάγκη καὶ κατὰ τὸ ἐπασχολοῦν ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν πολιτειακὸν ζήτημα νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν αὐτῆς ταύτην ἢ Ἐκκλησία, ἱσταμένη μακρὰν πάσης εἰς αὐτὸ ἀναμίξεως. Ὅθεν ἀπαγορεύομεν ἀπολύτως εἰς τοὺς κληρικοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς

πάντα λόγον περὶ πολιτικῶν πραγμάτων καὶ πᾶσαν ἐνέργειαν ὑπὲρ αὐτῶν οὐχὶ μόνον ἐντὸς τῶν ἱερῶν ναῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς αὐτῶν.

Δὲν ἐπιτρέπομεν δὲ εἰς οὐδένα ἀπολύτως ἱεροψάλτην ἢ κληρικὸν εἴτε διὰ προσθήκης, εἴτε δι' ἀφαιρέσεως νὰ μεταβάλλῃ τοὺς ἱεροὺς ὕμνους καὶ τὰς διατετυπωμένας ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀκολουθίαις εὐχάς. Ἐπίσης, ὑπομνησκοντες τὸ παράγγελμα τοῦ Ἀπ. Παύλου «Πάντα κατὰ τάξιν καὶ εὐσχημόνως γινέσθω» (Α' Κορινθ. 14, 40), δὲν ἐπιτρέπομεν τὴν παράλειψιν τῶν κεκανονισμένων ἐν ἐκάστη ἡμέρᾳ καὶ ἑορτῇ τροπαρίων, ψαλμῶν καὶ ἀναγνωσμάτων, ἢ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν δι' ἑτέρων, ἀξιούντες τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τοῦ Τυπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας. Πᾶσαν δὲ αὐθαίρετον μεταβολὴν θὰ θεωρήσωμεν βαρυτάτην παράβασιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς πειθαρχίας καὶ τάξεως.

Εὐχέτης· πρὸς Θεόν

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΚΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ο ΑΓΓΛΟΚΑΘΟΛΙΚΙΣΜΟΣ ΣΤΡΑΤΕΥΟΜΕΝΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ.

Ἡ τῶν Ἀγγλοκαθολικῶν δραστηριότης ὑπὲρ τῆς θεοκευτικῆς καὶ ἠθικῆς ἀφυπνίσεως τῆς Ἀγγλίας. — Δεήσεις καὶ λιτανεῖαι. — Εὐλαβῆς ὁμαδικὴ ἀποδημία εἰς Ἱεροσόλυμα. — Δί ὑπὲρ τῶν μελλοπροσκυνητῶν ἱεραὶ ἀγγλικανικαὶ ἀκολουθίαι. — Ὁ «Φοινικοφόρος».

Οἱ Ἀγγλοκαθολικοὶ (ὡς ἀπαιτοῦν νὰ ὀνομάζωνται οἱ ὑφ' ἡμῶν ἀνεπαρκῶς τιτλοφορούμενοι Τελετόφιλοι ἢ Πουζουῖστοι ἢ Ὑψηλαγγλικανοὶ) δὲν ἐννοοῦν νὰ ἀδρανήσουν οὐδ' ἐπὶ στιγμῆν. Ἐπὶ σειράν ἐτῶν συγκινήσαντες τὴν χώραν διὰ τῶν μοναχικῶν ταγμάτων των, τῶν ἀγαθουργῶν ἰδρυμάτων των, τῆς εὐπρεπείας τῶν ναῶν των, τῆς μελέτης τῶν πατέρων, τῶν λαμπρῶν των ἐξομολόγων, τῆς ἀνοξωογονήσεως τῶν παλαιῶν τῆς Ἀΐταιρέτου Ἐκκλησίας θεσμῶν ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Προτεσταντισμοῦ κατὰ βιβρωτικῶν Ἀγγλικανισμῶν ἀπεφάσισαι ἤδη νὰ θέσουν εἰς ἐνέργειαν δύο ἄλλας μεθόδους συγκινήσεως ὑπὲρ αὐτῶν τῆς κοινῆς γνώμης: τὴν ἐνδελεχῆ προρευχὴν καὶ τὴν εὐλαβῆ τῶν ἀγίων Τόπων ἐπίσκεψιν.

Αἱ ἑστ. ἀξίαι τῆς ἀρχαίας Ρώμης διτηροῦν ἄσβεστον τὸ πῦρ τοῦ θωμοῦ των, συμβόλου εὐγλώττου τῆς ἀπαιτουμένης ἀγνότητος τῶν ἡθῶν. Οἱ Ἑβραῖοι εἶχον τὸ οὐδέποτε παύομενον ταμιδὸν «ὀλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίου». Ἐν τῇ τῆς Κπόλεως περιχεῖται Μονῆ τῶν Ἀκοιμήτων συνεχεῖς καὶ ἀκοίμητοι ἀνεπέμποντο νυχθημερὸν αἱ προσευχαί, ὡσεὶ ὀλόκληρος ἡ ζωὴ τῆς Μονῆς ταύτης ἦτο μίξ ἀδιάκοπος παννυχίς. Οἱ δὲ Ἀγγλοκαθολικοὶ ἐνεκαίνισαν ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου τῆς 31ης παρελθόντος Δεκ. μακροτάτην καὶ ἀδιάσπαστον δεήσεων καὶ λιτανειῶν ἄλυσιν, ἥτις,

ἀναχωρήσασα ἀπὸ Μίδλανδ καὶ Λονδίνου καὶ σταθμεύουσα τοῦτον τὸν μῆνα εἰς μίαν ἐπαρχίαν καὶ τὸν ἄλλον εἰς τὴν ἄλλην, πρόκειται νὰ ἐφαπλωθῇ καὶ περισφιγῆται ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ὀλόκληρον τὴν νῆσον τῶν Βρεττανῶν.

Καὶ ὁ σκοπός, δι' ὃν οἱ πνευματικοὶ οὗτοι ἐνδελεχισμοὶ θὰ ἀναφέρωνται ; Ἡ ἐπιστροφή τῆς Ἀγγλίας εἰς τὸν Χριστόν ! Ἡ Ἀγγλία— φωνάζουν οἱ νέοι οὗτοι Σαβοναρόλαι— ἠρνήθη ἐπ' ἐσχάτων τὴν πίστιν τῆς καὶ μετεποιήθη εἰς ἓν ἀπέραντον χρηματιστήριον, ὅπου μόνον ὁ Χρυσοῦς μίσχος ὑψίθρονος λατρεύεται. Παρέλυσαν οἱ οἰκόμενικοὶ δεσμοί. Ὀργιάζει τὸ ἀτομικὸν συμφέρον. Ἐξεφυλίθη τὸ ἐμπόριον. Πολλαπλασιάζονται οἱ ἄπεργοι. Ἀμείβεται, ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ ἐργασθῇ ὁ ἐργάτης. Καὶ αὕτη ἡ Πολιτεία κατήχησε σχεδὸν εἰδωλοκρατική, ἀφοῦ ἔθυσσε τελευταίως ὅλον τὸν Χριστιανισμὸν τῆς Ἀνατολῆς, ὅπερ οὐ ὠρεῖται νὰ ὑψώσῃ τὸ παράστημά της. Καὶ ἡ ἀρχική Ἐκκλησία τοῦ τόπου πρέπει νὰ γονατίσῃ ἐν κλαυθμοῖς καὶ ἰκεσίαις ἐμπρὸς εἰς τὴν ἀγ. Τράπεζαν καὶ νὰ μὴ ἐγεσθῇ ἐκεῖθεν, παρὰ ὅταν μεταστραφῇ ἡ καρδιά τοῦ μεγάλου τούτου ἀρνησιθρήσκου.

Ἐπῆρχε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Σκώτοις συνήθεια, καθ' ἣν, κηρυττομένου πολέμου, Σταυρὸς πυρφόρος ἀπὸ τοῦ ἐνὸς χωρίου εἰς τὸ ἄλλο περιήγετο μετέωρος, εἰς τὰ ὄπλα τοὺς πάντας καλῶν. Μέγα σημεῖον μεγάλων ἱστορικῶν κρίσεων ἦτο καθημερινὸν θέαμα. Ἀλλ' ὅταν τὸν ἐβλεπον, ἀντελαμβάνοντο ὅτι εἰς μέγαν κίνδυνον εὐρίσκεται ἡ χώρα των. Ἀναζωογονοῦντες τὴν συνήθειαν ταύτην οἱ Ἀγγλοκαθολικοὶ προτίθενται ὡς ἱερὸν λάβραρον των τὸν πυρφόρον Σταυρὸν νὰ κάμουν. Ποῦ θὰ τελοῦνται αἱ ἀδιάκοποι λιτανεῖαι των τὴν μίαν περίοδον καὶ ποῦ τὴν ἄλλην, καθώρισαν ἡμεῖς εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ πρόγραμμα, ὅπου ὡς σταθμοὶ προσευκτῆριοι ἀνεγράψαν οἱ ἐκασταχοῦ πολιώτεροι καὶ ἱστορικώτεροι τῆς Ἀγγλίας ναοί. Ἀλλ' ἡ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς προσευκτηρίου σταθμοῦ εἰς τὸν ἕτερον ἐν ψαλμοῖς καὶ δεήσεσι μεταβάσεις δὲν θὰ γίνεσθαι, παρὰ προπορευομένου τοῦ σελασφόρου Ἀπολυτρωτικοῦ Σημείου, ἐν ᾧ καὶ μόνῃ ἡ Ἀγγλία θὰ ἀνεύρῃ τὴν ἀπολύτρωσίν της.

Καὶ τοῦτο μὲν ἡ μία μέθοδος. Δευτέρα μέθοδος ἀφουρνίσεως ἐν Ἀγγλίᾳ τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς εἶνε ἡ ὑπὸ 300 ὡς πρὸς τὸ παρὸν Ἀγγλοκαθολικῶν ἱερὰ ἀποδημία εἰς τὴν ἁγίαν Γῆν. Τὸ πρόγραμμά των ἐνταῦθα διαλαμβάνει, ὅπως τῇ 7ῃ Μαΐου 1924 εὐρίσκονται ἀνυπερθέτως εἰς τὴν Ἰόππην, ἐκεῖθεν δὲ δι' αὐτοκινήτων κατευθυνθῶσιν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, ὅπου θὰ τοὺς δεξωθῇ ὁ ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἀγγλος ἐπίσκοπος. Ἡ τοῦ Παναγίου Τάφου Ἑλληνικὴ Ἀδελφότης ὅχι τεθῆ εἰς τὴν διάθεσίν των, περιάγουσα αὐτοὺς ἀνά τὰ ἀξιόθεατα σημεῖα τοῦ Ἐυαγγελικοῦ δράματος, ἐν σώματι δὲ οἱ πάντες θὰ ἐμφανισθῶσι πρὸ τοῦ Ἑλληνος Πατριάρχου, εἰς ὃν θὰ ὑποβῶν τὰ σέβη των καὶ παρ' οὗ θὰ λάβουν τὰ ἱερὰ ἐνθύμια τῆς ἀποδημίας των, πρὶν ἢ συνεχί-

σουν καὶ εἰς τὰ ἄλλα θεοβάδιστα μέρη τῆς Παλαιστίνης τὴν εὐλαβῆ ἐπίσκεψίν των, περατουμένης ὀριστικῶν ἐν Νιζαρέτ, ὁπόθεν κατήρξατο ἡ Ἐλπίς ἡμῶν.

Κινὰ καὶ παράδοξα τὰ πράγματα ταῦτα εἰς τὰς ἄλλας μερίδας τοῦ Ἀγγλικανισμοῦ φαίνονται. Ἀλλ' οἱ Ἀγγλοκαθολικοὶ δὲν ζητοῦν τίποτε ἄλλο παρὰ ἐπαναστροφήν εἰς τὰς συνηθείας τοῦ ἀρχικοῦ Ἀγγλικανισμοῦ, τὰς ὑπὸ τῶν Μεταρρυθμίσεων πρὸς καιρὸν ἐπικαλυφθείσας καὶ λησμονηθείσας. Τὴν εἰς τοὺς ἁγίους Τόπους μετάβασιν Βρεττανῶν ἀναφέρει πρῶτος ὁ Ἰερώνυμος. Ἀδαμνίος δέ, ὁ ἐπίσκοπος Λινδισφέρνης κατέλιπε τῷ 700 Ὀδοιπορικὸν τῆς ἀγ. Γῆς κατὰ τὰς στοματικὰς ἀφηγήσεις Ἀρκούλου τοῦ Γαλλικανοῦ ἐπισκόπου. Συγγραφεῖς δὲ ἄλλοι μαρτυροῦν τὴν τῶν παλαιῶν Ἀγγλικανῶν ἀγάπην πρὸς τὰς ἱερὰς ἰσοδημίας. Εἰς ἀρχαῖα μάλιστα Ἀγγλικανικὴ Εὐχολογία ἀπαντῶσι καὶ εἰδικαὶ ἀκολουθίαι ὑπὲρ τῶν μελλοπροσκυνητῶν (Officium Peregrinorum), ὧν ἰδοῦ μία, ἀπὸ τοῦ 1554 χρονολογουμένη.

Γουυπετῆς πρὸ τοῦ ἱ. θυσιαστηρίου ὁ μελλοπροσκυνητῆς ἐξομολογεῖται πρῶτον ἐν συντριβῇ τὰς ἀμαρτίας του εἰς τὸν πνευματικόν. Ψαλμοὶ δὲ εἶτα ἀπὸ τοῦ ἱ. Ψαλτήρος τρεῖς παρὰ τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ἱερέως ἐξ ὑπαμοιβῆς ψάλλονται καὶ ἐκτενεῖς ἐπακολουθοῦσιν ὑπὲρ διαφυλάξεως καὶ διασώσεως τοῦ ἀναχωροῦντος. Μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς περιβάλλει αὐτὸν διὰ τῶν συμβολῶν τῆς ἀποδημίας του. Καὶ ἐνδύων μὲν αὐτὸν διὰ τοῦ σταυροφόρου ἐπενδύτου, τῷ λέγει :

— Λάβε τοῦτο τὸ ἐνδυμα, σεσημασμένον διὰ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος ἡμῶν, ἵνα ὑπὸ τὴν καθοδηγίαν αὐτοῦ ἀσφαλῶς φθάσῃς εἰς τὸν Πανάγιον Αὐτοῦ Τάφον. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγ. Πνεύματος.

Ἐξαρτῶν δὲ ἐκ τῶν ὤμων του τὸ ταξιδιωτικὸν σακκίδιον, τῷ λέγει :

— Λάβε τὴν πήραν ταύτην, ἐφόδιον τοῦ ταξιδίου σου, ὅπως ἐν τάξει καὶ σωτηρίᾳ ἱκανωθῆς πρὸς τὸ ἀφικθῆναι εἰς τὰς φλιάς τῶν πρὸς εὐς ἐπιποθεῖς ἁγίων Τόπων καί, τῆς ἱερᾶς ἀποδημίας σου περατωθείσης, αἰσίως εἰς τὰ ἴδια ἀνάκαμψης. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς κλπ.

Ἐγχειρίζων δ' αὐτῷ καὶ τὴν ταξιδιωτικὴν ράβδον, τῷ λέγει :

— Λάβε τὴν ράβδον ταύτην, στήριγμα τῶν μόχθων τῆς ὁδοιπορίας σου, ὅπως ἱκανωθῆς πρὸς τὸ ἀντιταχθῆναι κατὰ τῶν φαλάγγων τοῦ ἐχθροῦ, καταντήσῃς εἰς τὰς φλιάς τῶν πρὸς εὐς ἐπιποθεῖς ἁγίων Τόπων καί, τῆς ἱερᾶς ἀποδημίας σου περατωθείσης, μετὰ χαρᾶς ἐπανέλθῃς πρὸς ἡμᾶς. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς κλπ.

Ὁ μελλοπροσκυνητῆς ἀλειτουργεῖτο, μετελάμβανε καὶ εἶτα ἤπτετο τῆς ὁδοῦ. Ἐπιστρέφων δὲ ἐκ τοῦ ἀγ. Τάφου, ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ κλάδον φοίνικος διὸ καὶ «Φοινικοφόρος» (Palmer) καθ' ὅλον πλῆθον τὸν ἐπίλοιπον βίον του προσω-

νομάζεται, ὡς οἱ παρ' ἡμῖν ἐκ τῶν ἀγ. Προσκυνημάτων ἀνακρίπτοντες ἔφερον ἀχώριστον ἀπὸ τῆς ὀνομασίας τὴν προσωνομίαν τοῦ προσκυνητοῦ ἢ Χατζῆ. Κατευθυνόμενος δὲ εἰς τὸν ναόν, ὅπου μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιαμάτων ἐγένετο δεκτός, ἀφίερον εἰς αὐτὸν τὰ σήματα τῆς εὐλαβοῦς ἀποδημίας του, τὸν ἐπενδύτην δηλ. καὶ τὸ σακκίδιον καὶ τὴν ράβδον, ἀίτινα συνεθέπτοντο μετ' αὐτοῦ θαπτερόμενο.

Δεκ. 1923,

Κ.Υ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἦρξατο ἀπὸ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ὡς ἀνηγγεῖλαμεν διὰ τοῦ προηγουμένου φύλλου τὸ ἐνταῦθα ἔδρευον δευτεροβάθμιον Ἐκκλησ. Δικαστήριον, ἀπαρτιζόμενον ἐκ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσοστόμου. Προέδρου, καὶ τῶν Σ. Σ. Μητροπολιτῶν Σύρου κ. Ἀθανασίου, Θήρας κ. Ἀγαθαγγέλου, Ὑδρας κ. Προκοπίου, Θηβῶν κ. Συνεσίου, Κορινθίας κ. Δαμασκηνοῦ, Χαλκίδος κ. Γρηγορίου καὶ Καρυστίας κ. Παντελεήμονος, μελῶν, ὅπερ κατεδίκασεν εἰς καθαιρέσιν τὸν ἱερέα Ἰωάνν. Εὐσταθίου, ἐφημέριον Παπάδων, τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος, εἰς πεντάμηνον σωματικὸν περιορισμὸν ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ «Στεφανίου», τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κορινθίας, τὸν μοναχὸν τῆς Ἱ. Μονῆς «Φανερωμένης» τῆς αὐτῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χριστόδουλον Πιέτρην, τὸν δὲ προσωρινὸν ἐφημέριον τοῦ ἐνταῦθα Ἱ. Ναοῦ «Ὁ Ἅγιος Στυλιανὸς» Συμεὼν Γιαννακόπουλον εἰς 45)θήμερον ἀργίαν. Τὸ δικαστήριον, ἀποβλέπον εἰς τὴν δυνατωτέραν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης καὶ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας, εἰσήγαγε τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν διὰ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐμφανίσεως τῶν μαρτύρων πρὸς ἐξέτασιν κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἀρχιμ. Εὐθυμίου Δελαλή, ἧς ἐπὶ πολὺ ἀπησχόλησε τὸ Δικαστήριον. Ἐν τῇ χθεσινῇ αὐτοῦ συνεδρίᾳ ἐξεδόθη ἀπόφασις, δι' ἧς ὁ εἰρημένος κληρικὸς κατεδικάσθη εἰς διετῆ ἀργίαν. Συνεστήθη τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου εἰς ἀπονομὴν χάριτος δι' ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς του ὁ ἱερομόναχος τῆς Ἱ. Μονῆς «Πετράκι» Θεοδοσίος Παπακωνσταντίνου.

— Πανεκλήθη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅπως προκαλέσῃ τὴν ἐκδοσιν Διατάγματος περὶ συστάσεως Μητροπολιτικοῦ Γραφείου ἐν τῷ Ἱ. Μητροπόλει Ἡλείας.

— Ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν οἱ πίνακες τῶν ἐτησίων εἰσφορῶν τῶν

Ἱ. Ναῶν καὶ Μονῶν τῶν Ἱ. Μητροπόλεων Μεσσηνίας, Πατρῶν, Φθιώτιδος καὶ Παροναξίας ὑπὲρ συντηρήσεως τῶν παρ' αὐταῖς Μητροπολιτικῶν Γραφείων.

— Διὰ Διατάγματος συνεστήθη Μητροπολιτικὸν Γραφεῖον ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Λαρίσης.

— Διεβιβάσθη τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πρὸς ἔγκρισιν ὁ πίναξ τῶν ἐτησίων εἰσφορῶν τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Μονῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Τρίκκης ὑπὲρ συντηρήσεως τοῦ παρ' αὐτῇ Μητροπολιτικοῦ Γραφείου.

— Διὰ Διατάγματος διορίσθη Ἱεροκῆρυξ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ὁ Ἀρχιμ. Κύριλλος Λαμπρινίδης.

— Προὔτάθη τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὁ διορισμὸς τοῦ Χρυσοστόμου Ζέρβα, διακόνου καὶ πτυχιούχου τῆς θεολογίας, ὡς ἱεροκῆρυκος ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Καρυστίας.

— Ἐχορηγήθη ἄδεια δεκαήμερος τῷ ἱεροκῆρυκι Μονεμβασίας δι' ἐνταῦθα.

— Ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡ τῷ ἱερομονάχῳ τῆς Ἱ. Μονῆς «Σταγιάδων» Καλλινίκῳ Σακκᾷ χορηγηθεῖσα δίμηνος ἄδεια ἀποδημίας εἰς Ἱεροσόλυμα.

— Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ὠμίλησε τὴν Πέμπτην τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ὁ αἰδεσ. Γρηγ. Ἀλιφέρης «περὶ ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ», τὴν δὲ προχθὲς Πέμπτην ὁ ἀρχιμ. Θεοφύλακτος Παπακωνσταντίνου «περὶ προλήψεων». Αἰθήμερον ὠμίλησεν ἐν Πειραιεῖ ὁ Πρωτοσύγγελος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀρσίσσης κ. Ἀρσένιος μετέβη εἰς ἐπισκεψιν τῶν ἱερῶν Μονῶν Μετεώρων.

— Διὰ πράξεων τοῦ ἀπὸ τῆς Ὑγιεινῆς κλπ. Ὑπουργοῦ ὑπ' ἀρ. 22536 καὶ 19962 ἐνεκρίθη μὲν ἡ μέχρι τέλους τοῦ 1924 παράτασις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ ἐπισκευῆς καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐν Πάτραις Ἱ. Ναοῦ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, παρεσχέθη δὲ ἡ ἄδεια εἰς οἰκίαν Ἐπιτροπὴν πρὸς διενέργειαν ἐράνων ὑπὲρ ἀνοικοδομήσεως τοῦ ἐν Κορνοφωλέᾳ ἱεροῦ ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου, πυρποληθέντος ὑπὸ τῶν Τούρκων τῷ 1912.

— Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρον. 29 Φεβρουαρίου ἔ. ἔ. ἐνεκρίθη ἡ σύστασις ἰδρύματος, ἀποτελοῦντος νομικὸν πρόσωπον μὲ ἔδραν τὴν Σπάρτην ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Καθίδρυμα Ἀθανασίου Ματάλα τοῦ Λακκεδαίμονιου». Σκοπὸς τοῦ ἰδρύματος εἶναι ἡ χορηγήσεις ὑποτροφῶν πρὸς ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν νέων εἰς βάρος τῶν ἐσόδων τῆς περιουσίας τοῦ αἰοιδίμου Α. Ματάλα. Ἡ Διοίκησις τοῦ

καθιδρύματος ἀνετέθη εἰς Διοικητικὸν Συμβούλιον προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος, τόπος δὲ συνεδριῶν ὠρίσθη τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον Σπίρτης.

—Διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς κ.λ.π. Ὑπουργοῦ ὑπ' ἀρ. 24712 καὶ χρον. 24 Μαρτίου 1924 ὠρίσθη ὅπως ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Οἰκοτροφείου Ἀρρένων Πέλλης συνεισφέρωσιν οἱ δῆμοι, αἱ κοινότητες, οἱ ἑνοριακοὶ Ναοὶ καὶ αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ τοῦ Νομοῦ Πέλλης διὰ τῆς ἀναγραφῆς ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς αὐτῶν ἀναλόγων πιστώσεων.

—Δι' ἐτέρας πράξεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ὑπ' ἀριθμ. 16864 συνεπληρώθη ἡ κενὴ θέσις τοῦ Προέδρου τῆς ἑραρικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ἡρώου ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Λαύρας διὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου.

—Διὰ διατάγματος ὑπὸ χρον. 22 Μαρτίου ἔ. ἔ. ὁ μὲν ὄρκος τοῦ ἑλληνοστρατιώτου ὀρίζεται ὡς ἔπεται: «Ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα, ὑπακοὴν εἰς τὸ πολίτευμα, τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ Κράτους, ὑποταγὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους μου, νὰ ἐκτελῶ προθύμως καὶ ἄνευ ἀντιλογίας τὰς διαταγὰς των, νὰ ὑπερασπίζω μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν μέχρι τελευταίας ρανίδος τοῦ αἵματός μου τὰς σημαίας καὶ νὰ μὴ τὰς ἐγκαταλείπω, μηδὲ ν' ἀποχωρίζωμαι ἀπ' αὐτῶν, νὰ φυλάττω δὲ ἀκριβῶς τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους καὶ νὰ διάγω ἐν γένει ὡς πιστὸς καὶ φιλότιμος στρατιώτης» ἡ δὲ προσευχὴ αὐτοῦ ὡς ἀκολουθεῖ: «Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς διελθεῖν τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας, πρόσδεξον τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν δεήσεις καὶ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους Σου ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τοὺς δεομένους Σου, τείχισον ἡμᾶς τοῖς Ἁγίοις Ἀγγέλοις Σου, περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ Σου, φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει Σου, φύλαξον ὑπὸ τὴν σκέπην Σου, τὸν στρατὸν καὶ ἅπαν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν ἐπερχομένην νύκτα εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν πρεσβείας τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν».

—Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρον. 26 Μαρτίου ἔ. ἔ. κηρύσσεται ἀπαλλοτριωτέος ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ 58 Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀξιοματικῶν καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων Συν. Π. Ε. ὁ ΒΑ τοῦ Νοσοκομείου Συγγροῦ χῶρος, ἰδιοκτησίας Ἱεραῖς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκι, ἐκτάσεως ὀλικῆς ὡς ἔγγιστα 8600 μ.

—Δι' ὁμοίου τῆς αὐτῆς χρονολογίας Διατάγματος κηρύσσεται ἀπαλλοτριωτέος ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ

73ου Οἰκοδομ. Συνεταιρισμοῦ τοῦ Δημοσίων ὑπαλλήλων ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν Μεσογείων χῶρος, ἀνήκων εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Πετράκι, ὀλικῆς ἐκτάσεως 5166 τ. μ.

—Διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας ὑπουργοῦ ὑπὸ χρον. 18 Μαρτίου 1924 ἐκηρύχθη ἀπαλλοτριωτέον πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν τὸ ἀγρόκτημα Μετόχι ἢ Καλύβια τῆς Μονῆς Σπαρμου, περιφερείας Ἐλασσῶνο.

—Ἐκoinοποιήθη πρὸς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια Ἐγκύκλιος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς σχετικῶς πρὸς τοὺς ἐκκρεμεῖς προϋπολογισμοὺς 1923-24, τοὺς μὴ ἐγκριθέντας ὑπὸ τῆς Νομαρχίας. Τὸ Συμβούλιον ἀπεφάσισεν ἵνα ἡ δαπάνη διὰ τὰς διαφόρους ἀνάγκας τῶν ναῶν καὶ ἡ πληρωμὴ εἰς ἅπαν τὸ προσωπικὸν γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐγκριθέντος προϋπολογισμοῦ τοῦ προηγουμένου λογιστικοῦ ἔτους 1922-1923, μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι πᾶσα νέα δαπάνη διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ναοῦ καὶ πᾶσα ἐπὶ πλεόν καταβολὴ εἰς ἅπαν τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ γενομένη θέλει τύχει τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Συμβουλίου δι' ὑποβολῆς αἰτήσεων περὶ τῶν σχετικῶν πιστώσεων.

—Ἡ Ἐνωσις τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανικῶν Σωματείων διὰ τοῦ ἀπὸ 16 λήγοντος μηνὸς ὑπομνήματος αὐτῆς πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν, ἐνισχύουσα τὰ διαβήματα τοῦ Μακαριωτάτου, ἐπικαλεῖται τὴν ἐπέμβασιν αὐτοῦ κατὰ τῆς ἀκολάστου ρυπαρογραφίας.

—Ὁ «Ἱερός Σύνδεσμος» τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν δι' αἰτήσεως αὐτοῦ πρὸς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ συμφώνως τῷ νέῳ Ἐνοριακῷ Νόμῳ προβλεπομένη μισθοδοσία τῶν ἐφημερίων θὰ βραδύνῃ νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν, ἐξαιτεῖται ὅπως ἐκ τοῦ ταμείου τῶν ναῶν χορηγηθῇ ἐπίδομα εἰς τοὺς ἐφημερίους κατὰ τὴν ἑξῆς ἀναλογίαν: εἰς τοὺς Ἱερεῖς 60 ο)ο, τοὺς Ἱεροκήρυκας 50ο)ο καὶ εἰς τὸ λοιπὸν προσωπικὸν 40 ο)ο ἐπὶ τῆς προϋπολογισθείσης αὐτῶν μισθοδοσίας ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1923.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

—Ἡ ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ Δικαστηρίου διεξαγομένη δίκη κατὰ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐκ μέρους τοῦ ποτὲ ἱερέως Εὐθύμιου ἀπερρίφθη, τοῦ Δικαστηρίου κηρύξαντος ἐαυτὸ ἀναρμόδιον λόγῳ κατοικίας τοῦ ἐναγομένου. Ὁ Εὐθύμιος ἐπέδωκε καὶ νέαν μήνυσιν κατὰ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν Συνοδικῶν διὰ τὴν καθάρσιν του.

—Μητροπολίτης Πριγκηπονήσων ἐξέλεγε ὁ σεβ. Μητροπολίτης Νεοκαισαρείας κ. Ἀγαθάγγελος. Ὁ

Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Εὐγένιος ὠνομάσθη Κυδωνιῶν, ὁ δὲ θεοφ. Ἐπίσκοπος Εἰρηνοπόλεως κ. Φώτιος προήχθη εἰς Μητροπολίτην Φιλαδελφείας μὲ δικαίωμα συγκαταριθμήσεως αὐτοῦ μεταξύ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν. Ὁ σεβ. Μητροπολίτης πρῶην Καισαρείας κ. Ἀμβρόσιος, ἐπανελθὼν εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, ὠνομάσθη Νεοκαισαρείας.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ καθαιρεθεὶς ἱερεὺς Εὐθύμιος ἐξήγησε τὴν ἐπέμβασιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀγκύρας πρὸς ἀνάκλησιν τῆς καθαιρέσεως αὐτοῦ. Ἐδόθη αὐτῷ ἡ ἀπάντησις, ὅτι ἡ Κυβερνήσις δὲν ἀναμειγνύεται εἰς θρησκευτικὰς ὑποθέσεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Μετὰ τριετῆ ἐκ τῆς ἑδρας αὐτοῦ ἀπουσίαν ἀφίκετο τῇ 12 λήξαντος μηνὸς εἰς Δαμασκὸν ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης, ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Γρηγόριος, γενόμενος δεκτὸς μετὰ μεγάλων τιμῶν ὑπὸ παντὸς τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐπισήμου καὶ ἀνεπισήμου κόσμου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

— Τῇ 1 Φεβρουαρίου ἀφίκετο εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν Ἀποστολὴ τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐπισκοπικῆς Ἐκκλησίας, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ ἐπισκόπου τῶν ἐν Εὐρώπῃ Ἀμερικανικῶν Ἐκκλησιῶν Cormick καὶ τοῦ Emhardt, γραμματέως τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐπισκοπικῆς Ἐκκλησίας. Τῇ ἐπαύριον τῆς ἀφίξεως ἡ Ἀποστολὴ ἐπεσκέφθη τὴν Α. Μακαριότητα, ἣτις καὶ ἀνταπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν ἐν τῷ Ἀγγλικανικῷ Ἐπισκοπείῳ.

— Σχετικῶς πρὸς τὴν ἀναγραφείσαν ἤδη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 38 φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» ἐπίσκεψιν τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Χειζάιτζης Χουσεὶν ἡ «Νέα Σιών» τοῦ Πατριαρχείου τούτου παρέχει διεξοδικὰς πληροφορίες. Ὁ Μακαριώτατος συνωδύετο ὑπὸ ἐκλεκτῆς συνοδείας. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, πληροφορηθεῖσα τὴν ἡμέραν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου εἰς Ἀμμάν, ἠτοίμασεν Αὐτῇ λίαν τιμητικὴν ὑποδοχὴν. Εἰς ὑπάντησιν τοῦ Πατριάρχου ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως ἔφιππος φρουρά, ἣτις παραταχθεῖσα ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν τοῦ Πατριαρχικοῦ αυτοκινήτου συνώδευσε μέχρι τῶν ἀνακτόρων. Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ βασιλικοῦ μεγάρου ὑπεδέξατο τὴν Α. Μακαριότητα ὁ τελετάρχης καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς τοῦ Ἐμίρου Ἀπτάλλα, πρὸς ὃν καὶ ὠδήγησαν Αὐτήν. Ἀκολουθῶς δὲ εἰσῆχθη πρὸς τῷ Βασιλεῖ, ὅστις ὑποδεχθεὶς τὸν Πατριάρχην εἰς τὴν εἴσοδον τῆς αἰθούσης τῶν ὑποδοχῶν ὠδήγησεν Αὐτὸν ἐντός. Ἡ Α. Θ. Μ. προσφωνοῦσα ἑλληνιστὶ τὸν Βασιλέα ἐξῆρε τὸ γεγονός τῆς

ἀνεξαρτησίας τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς ἀνακηρύξεως αὐτῆς εἰς βασίλειον, διεβεβαίωσε τὴν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως βαθυτάτην τιμὴν καὶ τὸν σεβασμὸν καὶ ἠὺχῆθη ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ βασιλικοῦ οἴκου καὶ τοῦ Ἀραβικοῦ λαοῦ. Τῆς προσφωνήσεως ἀναγνωσθείσης Ἀραβιστὶ ὁ βασιλεὺς ἀντιφωνῶν ἠὺχαρίστησε τὴν Α. Μακαριότητα ἐπὶ τε τοῖς ἐκδηλωθεῖσιν αἰσθήμασιν καὶ ἐπὶ τῷ ὅτι ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ἔσπευσεν εἰς ἐπίσκεψιν Αὐτῆς, διεδήλωσε τὰς ἀγάθας Αὐτῆς διαθέσεις καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων καὶ τοῦ Ὀρθοδόξου ποιμνίου, ἃς διαθέσεις ἐκκληρονόμησε παρὰ τῶν προγόνων του. Μετὰ τὸ πέρας τῶν προσφωνήσεων καὶ ἀντιφωνήσεων ἐπηκολούθησε διάλεξις φιλικωτάτη μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ Πατριάρχου. Ἡ Α. Θ. Μ. ἐγευματίσεν εἶτα μετὰ τοῦ βασιλέως παρακαθημένη εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Ἐμίρου Ἀπτάλλα, υἱοῦ τοῦ βασιλέως, τῶν Ἀνωτάτων λειτουργικῶν τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ Ἐμίρου πρὸς τῇ Πατριαρχικῇ ἀκολουθίᾳ. Μετὰ τρίωρον διαμονὴν πρὸς τῷ βασιλεῖ ἀπῆλθεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης προπεμφθεὶς δι' αὐτῶν τιμῶν. Ὁ Βασιλεὺς ἔδωκεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Μακαριωτάτου ὑπὲρ τῶν πτωχῶν 150 λίρας Ἀγγλίας, ἀνήρτησεν ὁ ἴδιος ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ Πατριάρχου τὴν μεγάλην ταινίαν τοῦ παρασήμου τῆς Παλιγγενεσίας, ἀπένεμε δὲ καὶ παράσημα εἰς τοὺς συνοδοὺς αὐτοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Μόσχας πρὸς ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας, ὁ Πατριάρχης Τύχων προσεβλήθη ὑπὸ ἀποπληξίας, ἡ δὲ κατάστασις αὐτοῦ θεωρεῖται κρίσιμος.

— Ἡ ἐν Κάρλοβιτς Σύνοδος τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ρώσων Ἀρχιερέων δι' ἀποφάσεως αὐτῆς ἀνεγνώρισεν τὸν τέως μὲν Ἐπίσκοπον Σεβαστουπόλεως, νῦν δὲ Ἀρχιεπίσκοπον Πράγας καὶ πάσης Τσεχοσλοβακίας, ὡς ὑπαγόμενον ἐφεξῆς ὑπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριάρχου Κων)πόλεως.

— Ἡ αὐτῇ Σύνοδος, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν Ἀργεντινῇ πάντες οἱ κληρικοὶ τιτλοφοροῦνται «Senor», οἱ δὲ ἐν ταῖς κυριωτέραις ἐκκλησίαις προϊστάμενοι «Monsenor», παρέσχε τὴν ἄδειαν πρὸς τὸν ἐν Μπιένος-Ἀἴρες Ρώσον πρωτοπρεσβύτερον νὰ τιτλοφορῆται ἐφεξῆς ἐν Ἀργεντινῇ «Monsenor».

ΑΡΜΕΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κων)λεως, τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Ἀρμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀπεφάσισε νὰ μεταφερθῇ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἕνεκα τῶν κατ' αὐτοῦ ἀσκουμένων Τουρκικῶν πιέσεων.

—Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἑφημερίδι τῆς Νομαρχίας δημοσιεύεται Ἐγκύκλιος, ἀπευθυνομένη πρὸς τὰς διευθύνσεις τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀρμενικῶν Σχολῶν. Δι' αὐτῆς καθιστῶνται αὐτὰ ὑπεύθυνοι ἐφ' ὅσον τυχὸν θὰ συμμορφῶνται πρὸς ἐμμέσως ἢ ἀμέσως διδομένας διαταγὰς τοῦ Ἀρμενικοῦ Πατριαρχείου, οὐδὲν δικαίωμα ἀναμίξεως ἔχοντος εἰς σχολικὰ πράγματα. Ἐπίσης διὰ τῆς αὐτῆς Ἐγκυκλίου ὀρίζεται ὅτι οὐδεὶς, πλὴν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, δικαιούται νὰ εἰσέρχεται εἰς τὴν παράδοσιν, διδάσκοντος τοῦ καθηγητοῦ. Ἡ τελευταία αὕτη ὑπόδειξις σχετίζεται πρὸς τὸ γεγονός, ὅτι μέλη τινὰ τοῦ Ἀρμεν. Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐκκλησιῶν εἰσέρχονται εἰς τὰς τάξεις διὰ νὰ παρακολουθῶσι τὴν διδασκαλίαν τῶν Τουρκικῶν.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Παρισίων, ὑπὸ τῆς ἐκκλησ. ἀρχῆς ἀπηγορεύθη ἡ εἰς τοὺς ναοὺς τῆς πόλεως ταύτης εἴσοδος ἐξώμων καὶ μὲ γυμνοὺς βραχίονας κυριῶν, τὸ αὐτὸ δὲ μέτρον ἐφημερόσθη καὶ εἰς τὰς Ἐκκλησίας τῆς Τουλούζης. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ μάλιστα ὁ ἑφημέριος τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰερωνύμου ἠρνήθη νὰ τελέσῃ γάμον ἐφ' ὅσον δὲν ἀπεμακρύνοντο παριστάμενοι ἕξωμοι κυρία.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Λονδίνου ἢ Α.Α. ὁ Παπας ἐξήτησε τὴν μεσολάβησιν τοῦ Ἀγγλοῦ Πρωθυπουργοῦ πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Τσιπλάκ καὶ δώδεκα ἐτέρων κληρικῶν, φυλακισθέντων ὑπὸ τῶν Σόβιετ.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βερολίνου οἱ ἱερεῖς τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας ἀνέγνωσαν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος Ἐγκύκλιον Ἐκκλησιαστικὴν διαταγὴν, δι' ἧς συνιστᾶται εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους, οἵτινες εἶναι πιστοὶ τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας, νὰ ἀπέχωνται τοῦ νὰ γίνωνται μέλη σοσιαλιστικῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Ρώμης αἱ διεξαγόμεναι μεταξὺ τῆς Παπικῆς Αὐλῆς καὶ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως διαπραγματεύσεις περὶ συνάψεως Κογκορδάτου ναυαγοῦσι λόγῳ τῶν ἐπιπροσθούτων κωλυμάτων. Ὑπάρχει ἡ πληροφορία, ὅτι τὸ Βατικανὸν φθάνει μέχρι τῆς ἀξιώσεως ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς τὸ Λατινικὸν δόγμα ὁ ὀρθοδόξως βαπτιθεὶς διάδοχος τοῦ Ρουμανικοῦ θρόνου, ἡ δὲ ἀξίωσις αὕτη τυγχάνει ἐκ τῶν πρώτων κωλυμάτων.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Ἐπὶ τὸν τίτλον «ὁ ἐκ τῶν Ἰησοῦιτῶν κίνδυνος» τὸ ἐν Montbéliard ἐκδιδόμενον ἐκκλησιαστικὸν φύλ-

λον «L' ami chrétien des familles» τῆς 14 φθίνοντος δημοσιεύει ἄρθρον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀριθμοῦνται ἱκανὰ ἐκ τῶν ἀνθ' τὴν Γαλλίαν Σωματείων τῶν Ἰησοῦιτῶν καὶ ἐν γένει σκιαγραφεῖται ἡ δρᾶσις αὐτῶν ἐν Γαλλίᾳ. Ὁ προτεστάντης ἀρθρογράφος ἐν τῇ Ἰησοῦιακῇ τοιαύτῃ δραστηριότητι ἐμβλέπει μέγαν κίνδυνον ἀπειλοῦντα οὐ μόνον ἐν Γαλλίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἀποικίαις καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ κόσμῳ τὰς προτεσταντικὰς πεποιθήσεις καὶ τὰς ἀρίστας ἐλευθερίας τῶν Προτεσταντῶν. Ὁ ἀρθρογράφος, ἀποτεινόμενος εἰς τὸν Προτεσταντικὸν κόσμον, συνιστᾷ αὐτῷ νὰ ἀγρυπνῇ καὶ νὰ παλαίῃ κατὰ τοῦ Τάγματος τῶν Ἰησοῦιτῶν, τὸ ὁποῖον, ὡς λέγει, ἐπανήρχισε τὴν ἀχαλίνωτον πάλην του, ἵνα ἐπανακτήσῃ ἐκ νέου τὴν παρακμάσαντα ἐπιρροήν του.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ὁ γνωστὸς ζηλωτῆς θεολόγος καθηγητῆς καὶ συγγραφεὺς κ. Δ. Κουϊμουτσόπουλος ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν νέου του βιβλίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ κρίσιμος ὥρα». Τὸ βιβλίον εἶνε προωρισμένον διὰ τοὺς νέους, διὰ τὴν κατ' ἐξοχὴν «κρίσιμον» κανονικὴν ἡλικίαν, καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος χρῆζει διαφωτίσεως καὶ διαπαιδαγωγήσεως. Ἀπευθυντέον κ. Δ. Κουϊμουτσόπουλον, Poste Restante, Πειραιᾶ.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Ἐπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀπέστειλεν ὁ ἐν Pensacola τῆς Ἀμερικῆς Πανοσιολογ. Ἀρχιμ. κ. Χρῦσανθος Καπλάνης φρ. χρ. 50.

Το Ἐκκλησ. Συμβούλιον Νεραντσιωτίσης Ἀμαρουσίου ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ δρ. 300.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Κύμῃ Ἱ.Μ. τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος

Διακηρύσσει ὅτι

Ἐκτίθενται εἰς πλειοψηφικὴν δημοπρασίαν ἐξαετοῦς μισθώσεως τὰ κτήματα τοῦ Μετοχίου αὐτῆς «Κλίβανος» κείμενα ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τέως Δήμου Κομιστρῶν κατὰ τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρέωσεων, ὧν ἰντίγραφα εἶνε κατατεθειμένα ἐν τῇ Γραφείῳ τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας, τοῦ Συμβολ. Κύμης Δημ. Γ. Ἀστέρη καὶ ἐν τῇ Γραφείῳ τῆς Μονῆς, καὶ ἐνθα οἱ βουλευόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ἡ ἐνοικίασις γενήσεται κατὰ τμήματα καὶ συνολικῶς. Πρώτη προσφορὰ τοῦ πρώτου τμήματος δραχ. 2.500. τοῦ δευτέρου δραχ. 3.200, καὶ τοῦ τρίτου δραχ. 3.000,

Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Κύμῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολ. Κύμης Δημ. Γ. Ἀστέρη ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς Κυριακάς, ἧτοι τὴν 6ην Ἀπριλίου καὶ λήξει τὴν 20ην Ἀπριλίου 1924 ἀπὸ τῆς 10 πρωϊνῆς ὥρας ἕως τῆς 12 μεσημέρ. ἐκάστης ἡμέρας.

Ἐν τῇ Ἱ. Μ. Σωτῆρος τῇ 28 Μαρτίου 1924

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Ἀρχιμ. Διον. Γ. Ραφτόπουλος, Ἀχιλλεῖος Τσαμίρης
Πολύκαρπος Χαδοῦλιας.

**Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μ. τῆς
Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος**

Διακηρύσσει ὅτι

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὰ ἐξῆς δασικά πρόϊοντα, ἧτοι: 70.000 ὀκάδας ξυλανθράκων καὶ 20 κ. μ. καρροξυλείας ἐκ τοῦ δάσους τῆς Μονῆς «Πλατάνι» κατὰ τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ὡς ἀντίγραφα εἶνε κατατεθειμένα ἐν τῇ Γραφείῳ τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας, τοῦ Συμβολ. Κύμης Δημητρ. Γ. Ἀστέρη καὶ ἐν τῇ Γραφείῳ τῆς Μονῆς, ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γῶσιν.

Πρώτη προσφορὰ διὰ μὲν τοὺς ξυλάνθρακας ὀρίζεται δραχ. 10 κατὰ στατήρα, διὰ δὲ τὴν καρροξυλείαν δραχ. 200 κατὰ κ. μέτρον.

Πρώτη προσφορὰ γενήσεται ἐν Κύμῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογρ. Κύμης Δημ. Γ. Ἀστέρη ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ἐπὶ δύο συνεχεῖς Κυριακὰς, ἧτοι τὴν 6ην Ἀπριλίου καὶ τὴν 13ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς 1924 10-12 π.μ. ἐκάστης ἡμέρας.

Ἐν Ἱ. Μ. Σωτήρος τῇ 28 Μαρτίου 1924

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Ἀρχιμ. Διον. Γ. Ραφτόπουλος, Ἀχιλλεῖος Στομίρης
Πολύκαρπος Χαδοῦλιας.

**Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Νάξῳ
Ἱερᾶς Μονῆς «Φανερωμένης»**

Διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησης τῶν ἐξῆς:

1) μιᾶς οἰκίας ἀποτελουμένης ἐκ δύο δωματίων ἀνωγαιῶν καὶ κειμένης εἰς τὴν συνοικίαν Ταξιάρχης τῆς πόλεως Νάξου ὡς πρώτη δὲ προσφορὰ ὀρίζεται εἰς δραχ. 200.

καὶ 2) ἐνὸς ἀγροελαιῶνος ὀνομαζομένου «Σπανισθ» κειμένου εἰς τὴν θέσιν Ἀζύρια τῆς Κοινότητος Ποταμιᾶς ἐκτάσεως ἑξ στρεμμάτων, ἐμπεριέχοντος ἑβδομήκοντα ὀκτὼ ἐλαιόδενδρα, δύο ἀγροικίας κ.λ.π. ὡς πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται δραχ. 30.000.

Ἡ δημοπρασία γενήσεται τὴν 20ὴν Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Νάξου κ. Μιλτ. Πραντούνα, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Παροναξίας καὶ ἐξωθεν τοῦ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως Νάξου καφενεῖου τοῦ Ἱ. Βιλαντώνη, ἄρξεται δὲ τὴν 10-12 π. μ.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Φανερωμένης (Νάξου) τῇ 10 Φεβρουαρίου 1924.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Κ. Σαραντινός, Ἀρ. Χατζόπουλος
Ν. Κορνάραρης.

**Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν τῇ Μητροπόλει
Ἀργολίδος Ἱερᾶς Μονῆς Ταλαντίου.**

Προκηρύττει ὅτι

Ἐνεργηθήσεται ἐν Ναυπλίῳ εἰς τὸν συνήθει τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 6ην, 13ην καὶ 20ὴν Ἀπριλίου τοῦ 1924 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ναυπλίου κ. Ἰωάννου Ν. Τσολακοπούλου καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Μητροπόλεως Ἀργολίδος καὶ τῆς Μονῆς, πλειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς ἐκποίη-

σιν 14 ἀγρῶν κειμένων εἰς τὴν περιφέρειαν Χελίου τῆς Κοινότητος Ἀραχναίων τῆς Ἱ. Μονῆς Ταλαντίου συμφώνως τῇ διακηρύξει τῶν ὄρων τῇ κατατεθειμένῃ εἰς τε τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος Ἀραχναίων καὶ τὸ τῆς Μονῆς, ἐν ᾗ διακηρύξει λεπτομερῶς περιγράφονται οἱ ἀγροὶ κατὰ τὴν ἐκτασιν, τὰ ὄρια καὶ τὴν ὀνομασίαν.

Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται κατ' ἀγρὸν οὕτως:

Α' Εἰς γενικὴν τοποθεσίαν «Χιλιτομόδιον»:

Ἄγροι ὑπὸ τὴν κάτωθι ὀνομασίαν. Στρέμματα Δραχμαὶ

1) «ἐπάνω πηγᾶδι»	17	17.000
2) «παραπάνω ἀπὸ τὰ πεζούλια»	3	1 500

Β' Εἰς γενικὴν τοποθεσίαν «Λάξα Χελίου»:

3) «ἀμπέλι»	5 1)2	4.400
4) «ἀλῶνι Οἰκονόμου»	5	2.500
5) «μεγάλο πυρνάρι»	4 1)2	2.550
6) «Πορὶ»	1)2	200
7) «Κοκκινάδα»	3	1.200
8) «πέριξ ἄνωθεν ἀλωνιοῦ»	4	2.800
9) «Δυτικῶς Μετοχίου»	2 1)2	1.250
10) «Ἀρκτηκῶς Μετοχίου»	1)2	440
11) «ῥεῦμα κάτωθεν ἀλωνιοῦ»	1)4	
12) «Νταρδάτα»	2	1.820
13) «ἰδιαν θέσιν»	1)2	
14) «Λοῦτσα Πάτρι»	4	

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ταλαντίου τῇ 12 Μαρτίου 1924

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Δωρόθεος Σελήστου, Ἀνθιμος Στατηρεᾶς,
Παρθένιος Πασπαλιάρης

ΘΕΟΛΟΓΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

Εἶναι τὸ ἄριστον τῶν παρ' ἡμῖν θεολογικῶν περιοδικῶν. Ἐκδίδεται εἰς τριμηνιαία τεύχη προνοία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου. Διευθύνεται ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Γρηγορίου Παπαμιχαήλ. Συντάσσεται ὑπὸ Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, διακεκριμένων θεολόγων καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων. Δημοσιεύει πραγματείας ἐπὶ πάντων τῶν κλάδων τῆς Θεολογίας, τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς Ἱστορίας. Ἐτησίᾳ συνδρομῇ ἔστω. δραχ. 50, ἔξωτ. φρ. 50. Ἄμερ. Δολλ. 3.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον:

Διεύθυνσιν Περιοδικοῦ «Θεολογία»

Γραφεῖα Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἀθήνας.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ”

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ } ΕΣΩΤΕΡ. ΔΡΧ. 30—ΕΣΩΤΕΡ. ΦΡ. ΧΡ. 30
} ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 3

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

Τύποις “Φοῖνικος”, Σταδίου 38, Ἀθήναι